

NA ÚVOD

Když lidé něco chtějí v krátkosti a trefně vyjádřit, používají všelijaká přirovnání či podobenství. Nebylo proto náhodou, že Pán Ježíš často promlouval ke svým učedníkům právě touto formou. V jednom z nejčastěji citovaných podobenství mluví Ježíš o soli a o světle: „Vy jste sůl země. Pozbude-li však sůl slanou chuť, čím zas nabude solivosti? K ničemu se už nehodí, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže se skrýt město

položené na hoře... Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích.“ (Mt, 5, 13-16) Těchto několik vět nám pomocí dvou metafor dává směrnicí pro celý náš život.

Když Pán Ježíš říká, že máme být solí země – to je světa kolem nás, vybízí nás tím, abychom my křesťané dokázali udělat svět chutnějším. Jako sůl dělá chutným pokrm, tak máme my měnit svět k lepšímu. Jak a čím? Snadno poznáme, kdy je třeba přisolit žertem, kdy úsměvem, kdy ochotou někomu pomoci, kdy jiným dobrým činem.

Je tu však ještě druhé podobenství Pána Ježíše, že máme být světu nejen solí, ale také světlem, které všem svítí. Solí světa jsme, když konáme dobro, světlem jsme, když svět naši dobrotu vidí, když si z nás může vzít dobrý příklad.

Světlo našeho dobrého života má lidem pomáhat, má jim posvítit, aby našli cestu k Pánu Bohu. Tak mám to uložil Pan Ježíš. Jistě uznáte, že je to krásný životní úkol a jistě si i říkáte: Budu to tak dělat. Ovšem kdo stále jen plánuje, co bude dělat, neudělá nikdy nic. Svatý František Saleský na otázku, která hodina, který člověk a která práce je v životě nejdůležitější, odpověděl: „Nejdůležitější je vždy hodina, kterou prožíváš teď, protože máš možnost využít ji k dobrému. Nejdůležitější je vždy ten člověk, kterého máš před sebou, neboť máš možnost mu prospět. Nejdůležitější je vždy ta práce, kterou děláš teď, neboť máš možnost dělat ji dobře a s láskou.

Tato moudrá rada stojí za to, abychom si zapamatovali, stejně jako životní program výše citovaného evangelia. Chci být solí, aby svět kolem mě byl chutnější a lepší, chci být světlem a pomáhat lidem svým příkladem, aby rozpoznali krásu křesťanství. A chci s tím začít hned dnes.

Přeji Vám, aby čas prázdnin, dovolených a odpočinku byl také časem duchovního zotavení a posilnění vůle kráčet za Kristem a vydávat o Něm svědectví. JG

S radostí oznamujeme našim čtenářům, že naše dlouholetá spolupracovnice a přispěvatelka, paní Ilona Bozděchová, věrná návštěvnicka všech farních akcí, oslaví dne 19.8. své 50. narozeniny!

redakce

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 16. 6. 2013

Přítomni: P. Gapski, J. Durdisová, F. Nedbal, J. Macek,
A. Zelinková, T. Lokajíčková, V. Škácha

Body jednání, návrhy a usnesení:

- 1) Oprava žlabů střechy kostela a ochrany proti holubům je ve fázi zajišťování financí
- 2) Návrh z řad farníků na uspořádání přednášek podněcujících k aktivnímu politickému životu. Přednášky by se pravděpodobně konaly každý 2. čtvrtek v měsíci pod záštitou ČKA
- 3) Návrhy na farní výlet 14. 9. (sv. Jan pod Skalou, Beroun, Říp, Lovosť)
- 4) Farní odpoledne bude 30.11. v prostorách fary
- 5) Možnost vytisknutí zpěvníčku pro dětské mše sv.
- 6) Návrh na pořízení nových kancionálů, bude provedena inventura farního skladu
- 7) Blíží se nové volby do pastorační rady farnosti

K dalšímu jednání se sejde PR 25. 8. 2013 v 19.15 na faře

Zapsal: vš

LETNÍ TÁBOR CAMAPAMENTO

Sdružení Campamento '99 pořádá ve dnech 13.-27. července letní tábor DO HLUBIN NOVÉHO SVĚTA pro děti ve věku 5-14 let. Pro nejmladší děti existuje rovněž možnost jet pouze na první týden.

Tábor se koná v krásné krajině šumavských lesů, u jednoho z nejstarších rybníků v Čechách a kousek od vodní nádrže Lipno. Na všechny čeká bohatý program a samozřejmě zajímavá celotáborová hra. Cena tábora pro jednoho účastníka činí 4190 Kč (na 14 dní), respektive 2150 Kč (na týden).

Program: <http://www.campamento99.cz/docs/letak2013.jpg>

Kontakt: <http://tabor.campamento99.cz>, tabor@campamento99.cz

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ NA FAŘE U SV. VÁCLAVA VE ŠK. ROCE 2013 - 2014

1. skupina: 4 - 6 let - úterý 16:00-16:45 (Magda Vlčková)
2. skupina: příprava k 1. sv. přijímání - úterý 15:00-15:45 (P. Mariusz Przygoda)
3. skupina: 7 - 9 let - středa 13:45-14:45 (Radka Habánová)
4. skupina: 10 - 12 let - středa 15:00-16:00 (Radka Habánová)
5. skupina: 13 - 15 let - středa 16:15-17:15 (Radka Habánová)
6. skupina: 15 let a více - čtvrtek 16:00-16:45 (P. Stanislav Příbyl)

→ v případě malého počtu zájemců bude sloučena s biblickou hodinou

Minimální počet ve skupině je 6 dětí (při menším počtu přihlášených nebude skupina otevřena). Rozvrh v uvedené podobě nemusí být zcela definitivní, své podněty či přání můžete vyjádřit např. poznámkou v přihlášce nebo kontaktováním přímo vyučujících. Případné změny v rozvrhu však budou závislé na časových možnostech vyučujících a většiny přihlášených dětí. Vyplněné přihlášky je možno odevzdávat v kostele či na faře (formuláře budou k dispozici v kostele a na faře, resp. na www.farnostsmichov.cz) - nebo je zasílejte elektronicky na adresu radkahab@gmail.com. **Pravidelná výuka bude zahájena 16. 9. 2013.**

Komu nevyhovují termíny výuky v naší farnosti, může se přihlásit i v sousední farnosti Hlubočepy:

1. skupina: příprava k 1. sv. přijímání - čtvrtek 15:45-16:45
2. skupina: mladší školní věk - čtvrtek 14:30-15:30
3. skupina: starší školní věk - čtvrtek 17:00-18:00

Výuka probíhá na Barrandově v azylovém domě Gloria, jehož zřizovatelem je Arcidiecézní charita, adresa: Renoirova 7, asi 5 min. pěšky od stanice tramvaje K Barrandovu. Vyučuje Radka Habánová.

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni! Pravidelný program od září!

Farní káva - od 1.9.

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů - od 1.9.

neděle 17:00 - 18:30 - velký sál na faře

Pondělní společenství - od 2.9.

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Pěvecký sbor - zkoušky od 2.9.

pondělí od 19:00 - u sv. Ignáce, sál č. 24

Rekreační cvičení pro ženy - od 3.9.

úterý po mši sv., cca 18:00 - 19:10 hod. - vel. sál

Modlitební společenství za obrácení národa

úterý po mši sv., cca od 18:15 - mateřské centrum, kdo se nemůže zúčastnit, může se spojit v modlitbě v uvedený čas, nebo každý den od 20:00

Společenství mládeže (15 - 26 let)

středa od 18:30 - na faře. Další podrobnosti na smichovske.spolco.cz

Mateřské centrum Venoušek - od 5.9.

čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centrum (součástí setkání je cca půlhodinka společné modlitby)

Biblická hodina pod vedením **P. Stanislava**

čtvrtek od 18:15 - velký sál na faře, od 19.9.

Čtvrteční modlitební večery

čtvrtek od 19:15 - velký sál na faře

Příprava na biřmování pod vedením P. Stanislava
Bude oznámeno v ohláškách

Modlitba sv. Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka bude 25.8. v 19:15 na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 3.9. v 18:30, farní kancel.

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka bude zahájena 16.9.

Katechumenát dospělých - individuální přípravu vedou P. Jerzy a P. Mariusz

farář:

P. Jerzy Gapski : tel: 257 317 652 /724 324 555 /gapski@centrum.cz

farní vikář:

P. Mariusz Przygoda : tel: 257 317 652 / yuga@centrum.cz

výpomocný duchovní:

P. Bonaventura Josef Rosa OFMConv. : tel. 739 389 247

rektor kostela sv. Gabriela:

P. Stanislav Příbyl : tel. 241 416 252 / 605 830 201

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol uveďte číslo dárcе, které vám přidělí farář.

Farní www stránky:

Adresa je: www.farnostsmichov.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše, co chcete na stránky umístit, pošlete na adresu: vojtech.skacha@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Uzávěrka je vždy 20.

Farní knihovna:

Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovníky i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárcům srdečně děkujeme.

PRO PŘÍPRAVU OBLÍBENÉ NEDĚLNÍ AKCE "FARNÍ KAFE" HLEDÁME DOBROVOLNÍKY, KTEŘÍ NAVAŘÍ KAFE, ČAJ A NAAARANŽUJÍ ZAKOUPENÉ SUROVINY, JINÝMI SLOVY BUDOU "DRŽET SLUŽBY" . STÁVAJÍCÍ DOBROVOLNÍCI JSOU VYČERPÁNI! ZÁROVEŇ PŘIPOMÍNÁME, ŽE KAFE NENÍ PLACENO ZE SBÍREK, TAKŽE VÁŠ DROBNÝ PŘÍSPĚVEK VDĚČNĚ UVÍTÁME!

Štefánikova

PŘÍPRAVA KE SVÁTOSTEM

Římskokatolická farnost u kostela sv. Václava Praha–Smíchov
nám. 14. října 17, Praha 5 – Smíchov, 150 00

<http://farnostsmichov.cz>, gapski@centrum.cz

telefon: 257 317 652; 724 324 555 (farář - P. Jerzy Gapski)

Rádi Vám posloužíme udělením svátostí – toho nejcennějšího, co Kristus odkázal své církvi. K řádnému přijetí svátostí je však potřebné se také dobře připravit.

Křest dětí

- alespoň jeden z rodičů musí být pokřtěn v katolické církvi a plně žít z křesťanské víry
- je třeba absolvovat přípravu (formou setkání s knězem na faře)

Křest dospělých

- předpokladem je osobní víra a touha přizpůsobit této víře svůj život
- příprava dospělých ke křtu (katechumenát) trvá asi 1 rok
- období přípravy má napomoci nejen k osvojení informací podstatných pro křesťanský život z víry, ale také k postupnému pronikání katechumena do osobní i společné modlitby a k jeho pozvolnému začleňování do společenství věřících, - křest dospělých bývá udělován o Velikonoční vigilii

nám. 14. října 17, Praha 5 – Smíchov, 150 00

Břimování

- tato „svátost křesťanské dospělosti“ bývá udělována biskupem obvykle v době velikonoční
- o zahájení přípravy se můžete informovat na faře nebo v sakristii

Eucharistie

- příprava dětí k prvnímu svatému přijímání probíhá v rámci výuky hodin náboženství na faře
- obecně může eucharistii přijímat ten, kdo je pokřtěn v katolické církvi, pravidelně se účastní mše svaté a pravidelně přistupuje ke svátosti smíření (je ve stavu milosti posvěcující, tj. bez těžkého hříchu). Je-li ženatý/vdaná, pak ještě manželství musí být církevně platné.

Svátost smíření

- bývá udělována v kostele 1/2 hod. před každou večerní mší sv. a v neděli též před dopoledními bohoslužbami
- kdykoli také po osobní dohodě s knězem (osobně, telefonicky, e-mailem)

Svatba

- alespoň jeden z páru musí být pokřtěn v katolické církvi
- je třeba ohlásit se alespoň 2 měsíce předem a absolvovat přípravu

Svátost nemocných a návštěvy nemocných

- podle individuální dohody s knězem
- k vážně nemocnému je možno zavolat kněze kdykoli (!)

Pohřeb nebo rozloučení v krematoriu

- termín pohřbu je potřebné dohodnout dříve, než bude pevně stanoven termín u pohřební služby, jinak nelze účast kněze zaručit (!)

MILÍ SPOLUFARNÍCI,

touto cestou bych vám chtěl poděkovat. Možná se ptáte proč? Za vaše modlitby, kterými jste na mne pamatovali, i když možná ne přímo cíleně, ale přesto jste tak činili.

Před pár lety jsem rozpoznal povolání ke kněžství a myslel jsem si, že je to výhradně moje záležitost. Až v posledních měsících jsem díky reakcím některých z vás poznal, že jsem se mýlil. To že si mě Pán volá ke kněžství je i díky vám. Ne nadarmo při přímlovách během mše sv. prosíme o nová kněžská a řeholní povolání. Vždyť jen za posledních pár let máme v naší farnosti duchovních povolání povícero. Děkuji tedy za vaši modlitbu, která mě doprovázela během dlouhého procesu přijímacího řízení, a věřte, že jsem ji vnímal. Uvědomuji si však, že je to pouze začátek na dlouhé cestě a tak vás prosím, abyste v této modlitbě pokračovali i v dalších letech. Modleme se, prosím, také za Jiřího Zemana, který je již skoro u konce oné cesty studiemi a za rok – dá-li Bůh – přijme jáhenské svěcení. Nejen jeho příklad nám může být povzbuzením k vytrvalosti v modlitbě, díky níž se mladí lidé odváží odpovědět na Boží volání.

Václav Šustr

HLEDÁNÍ SPOLEČNÝCH CÍLŮ

Česká republika není velká země, nemá moře ani velmocenské povinnosti. Lidé jsou povahy spíše mírné. Vládnout v Čechách přiměřeně úspěšně by proto mělo být celkem snadné. Na všech úrovních politického života však vidíme, že tomu tak není.

Situaci vystihuje originální historka majora Parkera z knihy „Mlčení plukovníka Brambla“, od A.Mauroise. „Kdysi jsem provázel po Londýně“, odvětil major, „jednoho arabského pohlavára, který mě poctil svým přátelstvím. Když jsem mu ukazoval sněmovnu a vysvětloval její funkci, řekl mi: „To vám musí dát hodně práce, než srazíte těch šest set hlav, když nejste s vládou spokojeni.“ Ten arabský pohlavár vyjádřil přesně častou náladu a přání českého občana. Politiky vyházet, případně některé zavřít. Nebo alespoň všechny po volbách vyměnit. Jedná se o přání pochopitelné, které však k vytouženému cíli stejně nevede. Profesionální politici vždy pouze přirozeně vyplňují prostor, který je jim občany ponechán a při zakrnělosti veřejné diskuse o společných tématech a cílech si vytvářejí témata a cíle vlastní. Poté občané skoro bezmocně přihlížejí takzvané pragmatické politice, což není nic jiného než překrucování a neplnění volebních slibů a programů na všech úrovních samosprávy a zažívají velmi nedůstojný pocit opakovaně podvedených hlupáků.

Česká křesťanská akademie v Praze 5 spolu s farnostmi na Smíchově a na Barrandově chce přispět k obnově občanské a lidské důstojnosti v komunální politice naší městské části. Chceme diskutovat o společných tématech a problémech a hledat na ně odpovědi inspirované křesťanskou etikou. V rámci těchto diskusí budeme také povzbuzovat budoucí kandidáty a do komunálních voleb z prostředí našich farností.

Farnosti představují v roztržitém společenství poslední velké skupiny občanů se společným cílem a sdílenými normami chování. Je nejenom nedůstojné, ale také nelogické, chybí-li například smíchovští farníci v současném Zastupitelstvu městské části.

Pravidelná setkání a diskuse ke společným tématům se budou konat na faře kostela sv. Václava každý druhý čtvrtek v měsíci od 19. hodin, počínaje říjnem 2013.

Za podporu a pochopení děkuji P. Gapskému a P. Ptáčkovi. Věřím, že společné hledání hlavních problematických témat v Praze 5 a otevřená diskuse bez předpojatého stranictví, přispěje ke kvalifikovanějšímu rozhodování při volbách a především k tomu, že v Zastupitelstvu zasednou v příštím volebním období v hojnějším počtu i naši farníci.

Vzhůru srdce!

Josef Cuhra

KAŽDÝ JSME ORIGINÁL

Dnes je plastická chirurgie na vysoké úrovni. Lékaři mohou účinně pomoci lidem po autonehodách, úrazech nebo s různými vrozenými vadami. Někteří však podstupují operace, i když nic takového neprodělali. Vynakládají na ně obrovské částky peněz. Důvodem je nespokojenost s jejich vlastním vzhledem. Chtějí se podobat svým vzorům z módních časopisů nebo televizních seriálů.

Nedávno jsem slyšela zajímavý rozhovor s profesorem plastické chirurgie. Mimo jiné říkal, že každé lidské tělo má odlišnou stavbu. Proto se nemůžeme podobat někomu jinému. Tato skutečnost nás přivádí k poznání, že bychom se měli umět přijmout takoví, jací jsme. Samozřejmě i tak můžeme a máme o sebe dbát a hezky vypadat.

Avšak existují důležitější věci. Hlavními měřítky pro naše přátele jsou společné zájmy a hodnoty, které prosazujeme ve svém životě. Každý jsme originál nejenom vzhledem, ale také schopnostmi a vlastnostmi, kterými můžeme být prospěšní ostatním lidem, i když se mnozí z nás podobají dnešnímu módnímu vzoru krásy.

Iлона Bozděchová

„PRO KAŽDÉHO ČLOVĚKA JE NĚKDE NEBE NA ZEMI“

to napsal P. Bosmans v jedné ze svých knížek („Ano životu“). Musím přiznat, že to nebe na zemi asi často necítíme, ale ucítit můžeme! Všichni v životě jsme jistě prožili únavu z celoroční práce, častou vyčerpanost a beznaděj. To se samozřejmě týká nejen dospělých, ale i dětí. Toužíme po klidu a odpočinku a vyhlížíme s nedočkavostí prázdniny a dovolené. Víme, že i Ježíš často vyhledával opuštěné místo, ticho, aby se zotavil a tak je to i s námi. Ale jsme zvláštní tvorové! Jako bychom náhle dostali křídla a chtěli doletět v co nejkratší době co nejdál. Jen pryč od své práce, starostí! Ale při tomto spěchu se najednou opakuje rozčilení a stres v jiné formě než během celého roku. Řítíme se nervózně po přeplněných dálnicích, sedáme do letadel. Nakonec skončíme v plných hotelích a přeplněných plážích či kempech, plní neklidu se pohádáme se svými partnery či s dětmi..., a najednou si začneme uvědomovat, že to není to, po čem toužíme, že vlastně jen trochu tělesně odpočíváme. Ale to, co opravdu potřebujeme na dovolených získat, je klid ve svém nitru, který potom prozařuje veškerou naši činnost. Je dobré najít si nějaký koutek přírody, pozastavit se, vnímat její rytmus, nechat se zahřívát sluncem, umět se radovat z barev, tvarů a vůně rostlin, pozorovat tvary plujících mraků a šumění stromů.... Uvědomovat si to nádherné stvořitelské dílo Boží, jehož jsme součástí, lásku Boží, která nás neustále zahřívá jako sluneční paprsky. V těchto chvílích si najednou uvědomíme, co v našem uspěchaném životě chybí – že zapomínáme na Toho, který tu nádhru kolem nás stvořil, který nás provází našimi životy a na kterého v našem uspěchaném životě zapomínáme. Prožijeme doteky Boží a naše srdce se naplní vděčností a děkováním Tomu, který je stále s námi a najednou cítíme vnitřní klid a štěstí. Nám všem tedy přeji získat v těch volných dnech pravou pohodu, a pocítit to pohlázení Boží, které nám v životě, naší vinou, tolik chybí, protože nikdy není pozdě být opravdu šťastný, tedy pocítit nebe na zemi.

MM

K ZAMYŠLENÍ VE VOLNÝCH CHVÍLÍCH

Pane, je v pořádku můj život?

Dej mi čistou mysl a čisté srdce, abych Ti mohl naslouchat.

Nabízím Ti svou mysl, aby se stala Tvou myslí.

Nabízím Ti své srdce, aby se stalo Tvým srdcem.

Nabízím Ti své ruce, své oči, své uši, svá ústa a sebe celého, aby byly ke Tvé službě.

Pane, prosím o odpuštění, jestli můj život nebyl dobrým svědectvím.

Prosím o odpuštění za ty chvíle, kdy jiní nemohli ve mně vidět Tvou tvář.
Prosím Tě, sešli svého Ducha, aby mě posiloval a proměňoval ke Tvé podobě.

KÁZÁNÍ JOACHIMA KARDINÁLA MEISNERA

O SLAVNOSTI NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Boží cesta na svět vede přes Marii: věčné Otcovo Slovo, Ježíš Kristus, přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Proto člověk na cestě k Bohu nemůže minout Marii.

1. Ano, cesta člověka k Bohu vede také přes Marii: „Který tě, Panno, do nebe vzal,” vyznáváme o dnešní slavnosti. Maria je jednou z nás. Je naší sestrou. Je člověkem, ne Bohem. Je členem lidské rodiny. To, co se stalo Marii jako první, se tedy týká také nás všech. „Je-li některý úd vyznamenán, všechny ostatní údy se s ním radují” (1 Kor 12,26), říká apoštol Pavel.

Přes velké pohrdání lidmi v uplynulých desetiletích

nám Maria zachovala naši důstojnost. O tom svědčí právě velká mariánská poutní místa ve střední a východní Evropě. Anděl řekl Marii: „Buď zdráva, milostiplná! Pán s tebou!” (Lk 1,28). V podobném smyslu k nám Bůh promlouvá skrze proroka: „Zavolal jsem tě jménem, patříš mi” (Iz 43,1). Tehdy jsme věděli, že to není společenské uznání nebo straně prospěšné chování, co přináší člověku úctu a respekt, ale to, že je člověk Bohem chťen, milován a přijímán. Maria byla pro nás plnou milosti, neboť ji Bůh pro nás uchránil od všech hříchů, takže se Ježíš Kristus, Syn živého Boha, mohl v ní skrze Ducha svatého stát člověkem a nám všem bratrem. V tom tedy spočívá a tak je zdůvodněna naše úcta. Je to tím, že jsme Kristovými bratry a sestrami a tím jsme skutečně Božími příbuznými. Maria se pro nás stala plnou milosti, abychom my mohli být dětmi milosti. Skrze Marii se Bůh stal člověkem, což ale také znamená, že Maria přinesla blíže svého Syna všem lidem a národům. O Ježíšovi se říká: „Do vlastního přišel” (Jan 1,11). Proto je Maria s Ježíšem v Čechách doma. Ona se stala na Svaté Hoře pro Čechy Češkou, stejně tak, jako v Częstochowe pro Poláky Polkou nebo v Altöttingu pro Němce Němkou. Maria je jednou z vás. Proto zde na Svaté Hoře, na vašem velkém poutním místě, kde se po staletí kolem Marie shromažďuje Boží lid z Čech, stojí její dům.

Z kříže říká Ježíš Janovi: „Hle, tvá matka!” a dále se tam říká: „A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě” (Jan 19,27). Čeští katolíci zde na Svaté Hoře přijímají Marii do domu svého národa. Matka Boží není Čechům cizí a vy nejste cizí Matce Boží. Ona vždycky při vás stála v dobách útlaku vašeho národa. Ona vždycky stála při vás. V uplynulém 20. století bránila vaši čest jako Božích dětí, kdy s vámi bylo podle plánu počítáno pouze jako s pracovními silami a funkcionáři. Maria nám ukazuje, že se nejen nazýváme Božími dětmi, ale že jimi skutečně jsme. Na svatbě v Káně objevuje jako první nedostatek správce svatby a upozorňuje svého syna na tento nedostatek tím, že říká: „Už nemají víno” (Jan 2,3). Jako tehdy v Káně, tak i v minulosti, stejně tak jako dnes je vašemu národu velkou pomocnicí v nouzi. A bude jí také v budoucích časech, protože se zřetelem na utrpení vašeho národa říká Pánu: „Už nemají víno” a dnes možná i: už nemají víru, lásku, naději, solidaritu. A jako tehdy v Káně, tak i dnes a v časech budoucích pohne Maria srdce svého Syna ve váš prospěch: on dokáže i dnes proměnit vodu ve

víno, prohru ve výhru, zoufalství v naději, minus v plus.

2. Také cesta člověka k Bohu vede přes Marii: ona šla po své smrti přímo k Otcí. Kdo se - jako Maria - zcela odevzdal Bohu, toho se také Bůh zcela ujme. Dnes, o Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie, slavíme naši vlastní budoucnost. Bůh si s námi nehraje, aby nás potom nechal padnout. V hodině naší smrti padáme do Božích rukou, tak jako Kristus. On to zakusil jako první a Maria jako druhá. A Boží náruč je vždy dobrou náručí. Bůh - jak zpívá Maria v Magnificat - činí člověka velkým. Bůh člověka neponižuje ani neuráží. Ne, to dělá jen člověk. Bůh nás miluje a povyšuje nás jako Marii. Protože si nás Maria vyvolila a patří k nám, patříme my k ní. „Který tě, Panno, na nebe vzal.” - To platí také pro mě i pro tebe: Který nás jednou vezme do nebe.

Jen ten, kdo zná Boha, zná také člověka. - A jen ten, kdo ví o Marii, ten také ví o osobní lásce Boha ke každému člověku a ten potom také zná jedinečnou hodnotu každého člověka. Jen ten, kdo zná nebe, ten zná také svět. - Ten ví, že Bůh se dotkl světa v Mariině lůně. Nyní je pluh každého sedláka, prut každého rybáře, kladivo každého dělníka či počítač každého úředníka naplněn Božským leskem Slova, které se stalo člověkem. Tak získalo naše bytí novou, Božskou kvalitu. Kde ale člověk takřkajíc neprodyšně směrem vzhůru uzavřel nebe, tam zapadá slunce na zemi, tam ztrácí člověk svůj lesk a společnost svou kvalitu života. To ví každý, kdo zde zažil komunismus.

3. Největším Mariiným přáním - jako každé dobré matky - je, aby její děti jednou dále nesly dál to, co nesla ona sama. Maria nezná žádnou větší radost než tu, že se v našem životě tak trochu pozná, stejně jako pozemská maminka nemá žádnou větší radost než tu, že v životě svých dětí v mnohém pozná sama sebe. Maria nás chce naučit tomu, abychom byli jako služebníci v Káně, kterým říká: „Udělejte všechno, co vám řekne” (Jan 2,5) - tedy abychom byli vykonavatelé Slova. Maria nás chce naučit tomu, abychom jako ona na Golgotě stáli pod křížem, a když to musí být, abychom zůstali s Pánem v jeho smrtelné opuštěnosti, jak nám on sám říká: „Zůstaňte v mé lásce!” (Jan 15,9) - Maria chce, aby s námi Pán mohl počítat a aby se na nás mohl spolehnout. - Maria chce, abychom stáli při Kristu, i když je tma, tak jako na Velký pátek na Golgotě. Stejně jako se prvotní jeruzalémská obec shromáždila ve večeradle s Marií, Matkou Ježíšovou, i my máme mít Marii uprostřed našich shromáždění. Toto je rovněž charakteristika Kristovy církve, totiž že církev je katolická jen tehdy, je-li shromážděna spolu s Marií, Matkou Ježíšovou. A Maria nám vždycky přináší Krista.

Zde na Svaté Hoře se ukazuje, že jste zcela a úplně katolickou církví, protože jste shromáždění na posvátném místě spolu s Marií, Matkou Ježíšovou. To, co říká Alžběta Marii: „Blahoslavená, která jsi uvěřila!” (Lk 1,45), mohu říci dnes i já vám: „Blahoslavená jsi, svatá církví v Čechách, která jsi uvěřila Boží lásce i v nejtemnějších hodinách, když nad vaším národem vládlo zatmění, kdy se zdálo, že Bůh je v nedohlednu!” Máme-li být nyní jednou velkou Evropou, musíme si být vědomi toho, že štěstí Evropanů nespočívá v euru, v konzumu a v takzvané morální svobodě. Nikde v Písmu nestojí: „Blahoslavená jsi, Evropo, neboť vykazuješ vysoké hodnoty výroby nebo vysoké příjmy společnosti.” V dobách blahobytu zároveň totiž Evropa zaznamenala největší počet potratů, rozvodů, rodinných tragédií a úpadek víry. Když vás jako Boží lid v Čechách povede do společného evropského domu Maria, pak budete všem Evropanům pozhánáním! Kdo trochu zná boj o vypracovanou evropskou ústavu, ten ví, že musíme v Evropě mluvit o krizi Boha, protože odpovědní činitelé nechtějí, aby v této ústavě byl na něj odkaz. Za krizí Boha potom však nevyhnutelně následuje krize člověka. Vy zde to víte lépe než Západoevropané.

Z tohoto důvodu tedy příkázání pro tento okamžik zní, abychom - jako Maria - poslouchali Boha, abychom ho - jako Maria - v pravém slova smyslu přinášeli světu a nechali ho promlou-

vat. Musíme se otevřít setkání s živým Bohem. Mariini lidé jsou Božími důvěrníky. Pro ně je přiznání se k trojjedinému Bohu a důvěrná náklonnost k němu prostě samozřejmostí. A proto také znají kompetentní odpověď na otázku smyslu života, právě tváří in tvář lidské omezenosti, tedy tváří in tvář smrti. Dnes slavíme vlastně smrt člověka, která je ale dovršena v opravdovém společenství trojjediného Boha: „Který tě, Panno, do nebe vzal“ nebo „který tě, Panno, v nebi korunoval“. Bůh je tedy ten, který se sklání k lidem a který bere lidi nahoru k sobě: v minulosti jedinečně a bezkonkurenčně Krista, potom z milosti Marii, nyní nás a konečně v budoucnu naše děti a děti našich dětí.

Maria je naší matkou. My jsme její děti, a její radost je teprve tehdy naplněna, když jsme tam, kde je ona. Proto neexistuje žádná jiná intenzivnější mariánská úcta než ta, že se budeme snažit žít tak, abychom také mohli přijít k Marii do nebe, abychom potom jako ona byli navěky u Boha. Amen.

Joachim kardinál Meisner, arcibiskup kolínský

NOVOTY MAGISTERIA PAPEŽE FRANTIŠKA

Bez mála čtyři měsíce pontifikátu papeže Františka přinesly již dostatečné množství látky, umožňující nahlédnout a poznat originální linii jeho magisteria. Připočtou-li se k tomu také promluvy a texty kardinála Bergoglia z doby před jeho zvolením na Petrův stolec, nabývá tento kurz ještě zřetelnější podoby. „Římský biskup z konce světa“, jak se sám spontánně označil ve své první promluvě, uskutečňuje odvážnou a pronikavou změnu optiky v pohledu na duchovní panorama dnešního světa a zvláště na církevní prostředí. Ve své promluvě k rodákům papeže Pavla VI. v bazilice sv. Petra papež František o dnešním světě říká, že „popírá člověka,

preferuje gnosticismus a pelagianismus, tedy Boha bez těla čili nevtěleného Boha anebo vůbec žádného Boha čili prométheovského člověka, krácejícího vpřed“ (promluva k poutníkům z diecéze Brescia, 22.6.2013).

Tato zdánlivě podružná a jakoby mimochodem vyslovená diagnóza dnešního rozpolčeného a namnoze zjevně nelidského světa představuje důležitou novinku. Je kvalitativním skokem ve srovnání s oběma předchozími pontifikáty, které pochopitelně nepopírá, nýbrž opírá se o ně. Novost je zcela evidentní na terminologické rovině řádného papežského magisteria, kde výraz gnosticismus ve vztahu k naší současnosti vystupuje poprvé a několikrát za sebou (homilie na Letnice 19.5., promluva k výročí volby Pavla VI. 22.6., kázání v Domu sv. Marty 27.6.). Papež František tak přináší, zpřesňuje a nastiňuje novou perspektivu, ukazuje dnešnímu člověku cestu k překonání zavádějícího, ideologicky militantního dělení lidí, např. na ty, kdo jsou progresivní a kdo konzervativní; poskytuje vodítka, která vnášejí do světa světlo víry. Ještě zřetelnější a léčivější je to ve vztahu k církevnímu společenství, kde výše zmíněné - a světským konformismem vnucované - dělení na „pokrokové či dnešní“ a „tradiční či anachronické“ napáchalo obrovské škody. Ani české církevní prostředí nezůstalo ušetřeno této zmatečné, emotivní horlivosti, která se váže k onomu světskému škatulkování. Škody vznikají především ve vztahu k víře, jež je v rámci pokrokové-tradiční optiky odsouvána stranou jako věc, která je přece samozřejmá, a právě proto schází na úbytě. Víra je totiž milost a nikoli samozřejmost.

Papež František při popisu konkrétní reality Božího lidu totiž velice důsledně aplikuje onu

tak snadno přehlíženou oporu víry; nazývá věci pravými jmény, což může být a je pro mnohé aktéry této polarizované reality více či méně překvapující. Tento údiv však zároveň skýtá velkou příležitost ke zpytování svědomí a k návratu k náboženské praxi, která v lidském nitru začíná, ale nesmí tam skončit. Právě tato situace – obrazně řečeno - duchovní interrupce je problém dneška. Problém čistě verbálního křesťanství či křesťanství pouhých slov, jak o něm mluvil římský biskup v kapli Domu sv. Marty ve čtvrtek uplynulého týdne (27.6.). Tito verbální křesťané – řekl - tvoří dvě „do určité míry protikladné“ třídy věřících, kteří se - řečeno onou zavádějící a papežem překonanou terminologií – nálepkují jmény „pokrokový“ a „konzervativní“. Papež je nazývá „gnostiky“ a „pelagiány“. Oživit si, co přesně označují názvy obou těchto herezí, nechává papež všem za domácí úkol, ač není zrovna snadný. Sám podává jen několik, byť velmi cenných glos. Na jedné straně popisuje „tekuté“ křesťanství povrchně veselých gnostiků, kteří nemají ponětí o pravé křesťanské radosti; a na druhé straně strnulé a vždy smutné pelagiány, kteří neumějí rozmlouvat s Ježíšem. Ti první reprezentují triumfalistické křesťanství, jež vázne na půli cesty, sebevztažné křesťanství (homilie z 19. května), křesťanství bez kříže, o kterém také mluvil papež v Domě sv. Marty ve středu 29. května. Ti druzí, tedy zasmušilí pelagiáni sice mají kříž, ale nikoli Ježíše Krista.

V každém případě zůstává pravdou, že tyto úsměvné či naopak nemilé papežovy postřehy, týkající se nejrůznějších neduhů dnešního křesťanstva, tvoří velkou část jeho dosavadního magisteria, a jsou mnohem podstatnější než kuriální reformy, které se chystá provést ve Vatikánu; ukazují cestu k prohloubení individuálního duchovního života a zároveň k oživení vztahů v lidském společenství na základech křesťanské víry.

Velice trefný je postřeh jedné české řeholnice, boromejky, sestry Remigie, která vyhodnotila své dojmy z působení a postavy papeže Františka jediným výrazem: „otec spirituál“. Tento specializovaný církevní termín označuje veřejnou instanci duchovního vedení určeného určité skupině věřících, např. studentům kněžského semináře. V případě římského biskupa a poslání, které skrze něho uskutečňuje Boží Prozřetelnost, tak v jakémsi přeneseném smyslu znamená zřetelnou duchovní instanci dostupnou každému věřícímu, který během svého pozemského života chce být veden spolu s ostatními.

Milan Glaser

SRDCE HMOTY

Máme něco, co překonává propast mezi tímto a oním světem, mezi duchem a hmotou: Chléb života. Člověk v ráji měl důvěrný styk s Bohem. Mezi stvořeným a nestvořeným nebylo odloučení. Člověk byl vzat z půdy země, z hmoty, které Bůh vdechl svého ducha: ducha, kterého Bůh dal hmotě, stvořené Bohem, vanutí, které jde přes člověka k zvěři, rostlinstvu až k minerálům.

A pak se stalo něco strašného: hřích vyhloubil propast, půda je prokletá, člověk je vyhnán z ráje. Důsledkem tohoto dramatu je rozkol mezi duchem a hmotou.

Z toho rozkolu vznikla dvě velká pokušení: materialismus a spiritualismus. Všechno je hmota. Přírodní vědy si nárokují roli strážce pravdy. Co nelze ověřit pokusem, nemůže existovat. Bytí je podle toho vždy přidruženo k materiálnímu světu.

Nebo: Všechno je duch. Hmota je jen způsob, jak náš duch dělí a vysvětluje skutečnost. Osvobození z vězení hmoty je vykoupění, říká gnóze. Esoterika chápe atomovou teorii jako matérii ducha.

Ale: Bůh je duch. To, co je po výtce skutečné a je příčinou všech skutečností, je Duch. Ale tento Duch má takovou radost z hmoty, že ji stvořil. Hmota je stvořená Bohem a je v něm a skrze něho.

Roztržku ve vztahu hmoty a ducha pocítujeme den co den. Rozpor mezi profánním a duchovním spadá právě sem: žijeme ve světě každodennosti a usilujeme v modlitbě o duchovní prostor. Prostor, ve kterém vstupujeme do styku s Bohem, je prostor tvořený myšlenkami, nápady a představami. Věda k tomu přidává svoje „jen“ a chce tím říct, že ve skutečnosti tento prostor neexistuje. Ale duchovní prostor je stejně důležitý jako materiální nebo je dokonce „skutečnější“ než skutečnost za vším skutečným, jak říká Platon.

Vytvořit spojení mezi duchovním a všedním se nám daří jen obtížně. Jsme-li v duchovním, v myšlenkách, v meditaci, v modlitbě, jsme pozdviženi nad všední a materiální. Všední má své vlastní požadavky, které ostatně nemají vztah k nadpřirozenému světu.

Naše očekávání jsou většinou velmi konkrétní, hledáme své štěstí zde na tomto světě. Staráme se o mnoho věcí, ale zapomínáme na to jediné potřebné, povznést se k Bohu a přijmout ho. Když se však přesto stane, že tušíme něco o Boží slávě, o zemi, kde bydlí andělé a svatí, o zahradě světla a krásy, pak se může stát, že začneme málo dbát na tuto utrpením zkoušenou zemi a pohrdáme pomíjivou hmotou.

Svatostmi však byla tato roztržka překonána. Jsou domovem v obou těchto světech. Působí to, co říkají. Při křtu se uskutečňuje duchovní očištění materiální vodou. Symbol, voda, se stává ve svátosti materiálně účinným prostředkem, který očišťuje duchovní realitu, vinu. Svátostiny, jako např. svěcená voda, jsou věci, které mají účast jak v duchu, tak v hmotě. Svátostiny snadno pokládáme za něco, co nás pohoršuje. Nechceme brát na vědomí, že čistota ducha může být spojena s hrubými konkrétnostmi materiálních věcí. Ale Bůh materii miluje. Nechce hmotný svět zničit, nýbrž posvětit. Chce obydlet nebeský ráj nejen duchovními bytostmi, ale také našimi těly v této nové zemi a novém nebi.

A posvěcení hmoty se má uskutečnit na tomto světě, věčnost je přítomná v čase a chtěla by do něho vstoupit. To je možné jen z Boží iniciativy. Strašné oddělení celého našeho světa od Boha přemohl Bůh zázračným způsobem – vtělením svého Syna. Bůh sám, nejvyšší a nejčistší duch bere na sebe tělo, ve kterém umírá, vstává z mrtvých a vystupuje na nebe. V Kristu je celý svět, i hmotný, získán zpět a zapojen do země slávy. Když se v duchu a ve víře spojujeme s Kristem, naše duše se ponořuje do věčnosti. Ale existuje ještě jedno spojení, které sahá až do hmoty: Eucharistie, Chléb, jehož podstata byla proměněna v Krista. Je to materie, ve které jsou stejnou měrou přítomny věčnost i čas. Můžeme ji přijmout do sebe, rozjímat o ní a budeme přijati v Krista, do jednoho těla. Tento veliký dar nám dal Kristus v předvečer své smrti. Je to záruka pro onen svět. Svého ducha, Ducha Svatého nám dává z nebe, Ducha, který přebývá v chrámě našeho těla. Tento Duch vane, kam chce. Ale své tělo a plnou moc proměňovat chléb a víno v jeho tělo a krev předává apoštolům na zemi ještě před svým utrpením.

Kněží, kteří dále vykonávají úřad apoštolů, stávají se prostředníky jeho přítomnosti tím, že – skrze svěcení – představují samotného Ježíše a v jeho osobě a v síle Ducha Svatého zpřítomňují jeho oběť v mnoha mších svatých. Tím je uzavřena Nová smlouva a zapsána do hmoty až do konce časů.

Všechny svátosti vyplývají z Církve, která sama má charakter svátosti. Ona je místem věčnosti uprostřed času. Ona je místem, kde se zasnubuje duch a hmota. Gotické katedrály se svými štíhlými sloupy a špičatými oblouky nechtějí představovat velikost lidského díla. Symbolizují nebeský Jeruzalém, který sestupuje na tento svět, duch do hmoty. Současně a ve spojení s katedrálou vznikají Summy, které odívají veškerou vědu do Zjevení, a tak přinášejí nebe na zem a do nebe vystupují. Není to náhoda, že ve stejné době rozkvétá nově eucharistická úcta a že svatý Tomáš Akvinský, všeobsahující myslitel přirozeného i nadpřirozeného, patří k největším ctitelům Eucharistie. Tento Chléb je srdcem hmoty, je branou do nebe.

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Uvedený pořad bohoslužeb platí od 1.7. do 31.8 včetně, bez ohledu na svátky.

Sv. Václav

Neděle: 8:30 18:00 Farní káva o prázdninách nebude!

Pondělí 17:30 Úterý 7:30

Středa 17:30 Čtvrtek 7:30

Pátek 17:30 Sobota: 7:30

Sv. Gabriel

Neděle: 17:00 (Tridentský ritus)

kostel sv. Václava je v létě otevřen:

pondělí - pátek 7.30 – 12.00, sobota 7.30 – 11.00, neděle 8.00 – 11.00
(v sakristii kostela je v těchto hodinách k dispozici pastorační asistent/ka)

Svatost smíření:

1/2 hod. před každou večerní mší sv. a v neděli též před dopolední; jindy po dohodě

SCHŮZKY MINISTRANTŮ

Od října budou "pravidelné" schůzky ministrantů vždy první sobotu v měsíci po ranní mši sv. v kostele a na faře, pod vedením otce Jerzyho. Prosíme rodiče, aby si termíny s předstihem zanesli do rodinných kalendářů a své syny/dcery posílali, nebo ještě lépe doprovodili a sami se zúčastnili! Budeme nacvičovat službu při "obyčejné" i slavné mši sv., posilovat znalosti a vylepšovat "zastupitelnost". Součástí by měl být i nácvik čtení a získání jistoty při pohybu kolem oltáře.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

1.7. pondělí	mše sv. pouze v 7.30 – začíná prázdninový režim bohoslužeb
3.7. středa	Svátek sv. Tomáše, apoštola
4.7. čtvrtek	Památka sv. Prokopa, opata
5.7. pátek	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje , patronů Evropy, hlavních patronů Moravy
11.7. čtvrtek	Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
23.7. úterý	Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
25.7. čtvrtek	Svátek sv. Jakuba, apoštola
26.7. pátek	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
31.7. středa	Památka sv. Ignáce z Loyoly
1.8. čtvrtek	Památka sv. Alfonsa Marie z Liguori, biskupa a učitele církve
6.8. úterý	Svátek Proměnění Páně
8.8. čtvrtek	Památka sv. Dominika, kněze
9.8. pátek	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
10.8. sobota	Svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka
14.8. středa	Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho, kněze a mučedníka
15.8. čtvrtek	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
20.8. úterý	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
21.8. středa	Památka sv. Pia X., papeže
22.8. čtvrtek	Památka Panny Marie Královny
24.8. sobota	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
27.8. úterý	Památka sv. Moniky
28.8. středa	Památka sv. Augustina, biskupa a učitele církve
29.8. čtvrtek	Památka Umučení sv. Jana Křtitele
1.9. neděle	mše sv. v 8.00, 9.30 a 18.00 - konec prázdninového režimu

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. J. Gapský, P. S. Příbyl, M. Muchová, F. Nedbal
uzávěrka: 25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz) náklad tohoto čísla: 500 ks neprodejné